

EXCURSIE 6 April 1952 (Afd. Palembang)

Omstreeks 8 uur 's morgens vertrokken de Palembangse leden per Stanvacbus om de Sungei Gerong-groep op te halen en zij genoten het voorrecht om door Dr. Isa uitgeleide te worden gedaan. Zijne Excellentie kon om gezondheidsredenen geen deel nemen aan de tocht, hetgeen achteraf bezien, voor hem wel zo goed was, daar de tocht een vermoeiender en avontuurlijker verloop had dan verwacht had kunnen worden.

Nadat het punt van uitgang bij de B.P.M.-pijplijn op Djalau Kanten in gezelschap van de opgehaalde Sungei Gerong-groep was bereikt, werd de excursie begonnen onder een hemel, die gelukkig enigermate bedekt was.

Vele waren de vondsten, die voor verdere determinatie en voor vaas en tuin werden meegenomen, terwijl de minder deskundige leden door de aanwezige experts werden ingelicht omtrent wetenschappelijke benamingen, die braaf werden gerepeteerd.

Het pad bleek onder meer langs een Chinese begraafplaats te lopen, alwaar een groot gezelschap Chinezen ter gelegenheid van Tsjing Bing de graven had schoongemaakt. Zij gaven de verzekering "no robbers" te zijn en wellicht om dit te bewijzen werden de leden van het gezelschap — voorzover zij zich niet op veilige afstand bevonden — van grote hoeveelheden limonade voorzien en waren genoodzaakt deze te nuttigen onder de allerhartelijkste aandrang.

Verder gaande werd de aandacht getrokken door het waarlijk ongelooflijke schouwspel van een huis, dat zich achter een oebi-aanplant met veel gejoel op een sukkeldraf in beweging zette. Bij nader onderzoek bleek dat het huis door 40 à 50 mannen in perfecte samenwerking werd gedragen en verhuisd.

Na verloop van enige tijd liep de goed begaanbare weg dood en daarom moest een poging worden gedaan om een doorsteek te vinden naar de Talang Betutu weg. Dit had een interessante tocht ten gevolge, die door alang²- en blukarwilderissen liep, waarbij diverse malen door de modder moest worden gebaggerd en door het water gewaad diende te worden. Een woord van hulde is hier zeker op zijn plaats voor de wijze, waarop de dames zich door de moeilijkheden hebben heengeslagen, vooral bij het oversteken van een beek met steile oevers, waar slechts van wat takken een bruggetje kon worden geïmproviseerd, dat allerminst aanspraak kon maken op het predicaat "begaanbaar".

Slechts een enkele maal werd om natuurhistorische redenen gestopt en dit was vooral het geval toen de penningmeester een exemplaar ontdekte van *Lempujang Wangi* (*Zingiber aromaticum* Val.), een kruid met een fors wortelstelsel en behorende tot de familie van de gember. Blijkens mededelingen van de voorzitter geeft het sap uit de wortelstokken verlichting bij spijsverteringsstoornissen, terwijl het tevens bevorderlijk is voor de bloedsomloop. De belangstelling was er echter op den duur veeleer op gericht om uit het blijkbaar niet- of zeer schaars bevolkte gebied te komen. Min of meer op de gis werden talloze gevonden paadjes uitgeprobeerd op de eventuele kwaliteit van Een-Weg-Naar-De-Beschaving, doch het heeft toch enige uren geduurd alvorens een pad werd gevonden, dat het gezelschap inderdaad op een grote weg bracht. Tot ieders verbazing bleek dit dezelfde weg te zijn vanwaar de tocht was begonnen, nl. Djalau Kanten en het kon dus worden vastgesteld, dat men in een enorme cirkel had gelopen.

Een passerende jeep met aanhangwagen was zo vriendelijk om het vermoeide en bemodderde gezelschap mee te nemen en bij de Golfclub af te zetten. Daar aangekomen bleek de barmhartige Samaritaan een zoon van Dr. Gani te zijn. Vervolgens werd het nodige gedaan om de Stanvac-bus, die trouw op de Talang Betutuweg stond te wachten, op te halen. Dit leverde spoedig resultaat op en de leden van het gezelschap konden instappen en zich op weg begeven naar de respectieve mandibakken.

PvGB.